

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXXI. évf. 1. szám

2018. január

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Január

- 1. Szűz Mária, Isten anyja (kötelező szentmise)
- 6. Vízkereszt (kötelező szentmise)
- 7. Urunk megkeresztelkedése
- 14. Évközi 2. vasárnap
- 21. Évközi 3. vasárnap
- 28. Évközi 4. vasárnap

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.
január 7., 14., 21. és 28.
vasárnap délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	jan. 14., febr. 11.	15.00
Pécs	jan. 7., febr. 4.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác	???	16.30
Veszprém	jan. 21., febr. 18.	15.00

TUDNIVALÓK

Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.
Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:

Hétfő: 15.00-19.00

Kedd-Péntek: 12.00-16.00.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámon (Lampert Ferenc).

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Bízd az újra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid. (Péld 16,3)

Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! (Jn 13, 34)

Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus Krisztus, az Isten Fia és e hitben

Életetek legyen az Ő nevében. (Jn 20, 31)

Az pedig az örök élet, hogy ismernek Téged, az egyedül igaz isteni, és akit elküldtél, a Jézus

Krisztust. (Jn 17, 3)

JÓ TANÁCS

„Legyél mindig kedves, ne csak akkor, mikor könnyű számodra minden. Azt mondják, hogy szeresd ellenségeidet, ne utálj senkit és semmit. Igaz, egy rossz napon nehéz így tenned. De képzeld el, milyen szép lenne, ha mindnyájan kedvesen fordulnánk egymáshoz, nemcsak a barátokhoz és ismerősökhöz, hanem Isten minden teremtményéhez is jók volnánk.”

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 1, 7-11)

Abban az időben Keresztelő János ezt hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam a saruszíját. Én vízzel keresztellek titeket, ő pedig Szentlélekkel keresztel majd meg benneteket!” Ezekben a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelkedett Jánosnál a Jordánban. És mindjárt, amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílik az ég, és a Lélek, mint egy galamb, leszáll rá. Az égből pedig szót hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned kedvem telik!”

Siketek lelkigyakorlata, Tahí

(2017. december 15-17.)

11. alkalommal gyűltek össze a siket katolikus hívek, hogy adventben lelkileg is készüljenek a karácsonyra. Idén rendhagyó módon, először vezette nő a lelkigyakorlatot Gergely Katalin testvér személyében, aki a Jézus Szíve Társasága közösség tagja.

Péntek délután érkeztünk. Katalin segítette a szobák elfoglalásában. Utána bemutatta a házat és ismertette a szabályokat.

Vacsora után a 2. emeleti teremben jöttünk össze, ahol a kereszttetéről elméltünk. Erre az egész együttlétünk alatt igyekeztünk odafigyelni, hogy ne csak egy hadonászás legyen, hanem éljük át a Szentháromság jelenlétét minden egyes kereszttetés alkalmával.

Egy részletet olvasott fel vezetőnk Izajás próféta könyvéből. *1Most pedig így szól az Úr, a te teremtőd, Jákob, és a te formálód, Izrael: »Ne félj, mert megváltottalak! Neveden szólítottalak, az enyém vagy. 2Ha átkelsz a vizeken, én veled vagyok, és ha a folyókon, azok nem borítanak el; ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng nem perzsel meg téged. 3Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izrael Szentje, a te szabadítód; odaadtam érted váltságul Egyiptomot, Etiópiát és Sábát helyetted. 4Mert drága vagy szememben, becses vagy, és én szeretlek téged... (Iz 43,1-4)*

Feladatként egy-egy lapra mindenki körberajzolta a balkezét és beleírta a tenyerébe azt a nevet, ahogy szereti, ha szólítjuk. Mivel a társaság jelentős része ismerte egymást, így nem is volt külön bemutatkozás, másrészt a lelkigyakorlat nem az egymás közti kapcsolatról, hanem közöttem és Isten közötti kapcsolatról szól.

Szombat reggel Máriáról a bölcsesség anyjáról elméltünk. (bölcsesség = sapientia) Az Ő oltalmába ajánlottuk magunkat. Három személy segítségével elméltünk a hétvégén. Izajás próféta, Mária és Keresztelő Szent János volt a segítségünkre.

A szimbólumokról is beszélt nekünk Katalin. Pl. a gyertya, melyet minden foglalkozás kezdetén meggyújtott a felelős, a gyertya fénye Krisztus világosságára emlékeztet minket. A körben elhelyezett székek és a kerek adventi koszorú is a teljességet fejezi ki. Így vagyunk mi is teljes egységben. A koszorún levő zöld pedig az életet szimbolizálja. A lila szín a bűnbánatot, míg a hétvégén is használt rózsaszín az örömet

jelképezi, felcsillan a remény, egyre közeledünk a fényhez, Krisztus születésének ünnepe felé. A zöld még a reményt is kifejezi. Ezért is készítik az adventi koszorút örökzöld növényekből. Az évközi 33 vasárnapon használt zöld szín is ezt jelenti. De egy csokor virág is. A lelkünkben is van egy ilyen zöld ág. Sok problémánk van, de Isten mindig ott van. A gyertyán lévő kereszt barna színe krisztus fája is barna volt, de csodálatos képen kizöldül, élet fakad ebből a fából. Jézus szíve van a kereszt középpontjában, melynek piros színe a szeretetet jelenti. (lásd fotó)

Izajás mondja, hogy készítetek utat az Úrnak a pusztaságban. De mi is az a pusztaság? Bennünk van. A lélek az ima, a csend, a szeretet a harag. Ezek mind völgyek és hegyek. Hangulatunk hullámzásai, amikor azt mondjuk, a padlón vagyok, vagy a béka... alatt. Ezt kell feltölteni. Pl. lelkigyakorlattal, csönddel, Istennek adott idővel, istenfélelemmel. És ez nem csak ima lehet.

Hegyek süllyedjetelek alá. A másik ember fölé magasodunk. Én vagyok a jó, az első. Ne akarjunk a másik fölé kerekedni. Nem az egyéniséget kell feladni. Isten egyéniségnek teremtett minket. Ha többnek tartom magam a másikinál, akkor az Istentől is eltávolít. Alázat nem egyenlő a rabszolgasággal. Nem gyávaság. Nagyon is erős az alázatos ember. Alázatos embert nem tudják megalázní. Nagy életereje van. A szégyen fája a dicsőség fájává válik és kivirágzik.

De hogyan legyek alázatos? Mit jelent ez a hétköznapokban?

- saját akaratom alárendelése a másíknak, de
- az értelem használatával.
- ne akadály legyek, hanem út.

Az alázat apró jelei:

- akinek a jelenlétében meg tudsz szólni
- meg tudsz nyílni az alázatos ember társaságában
- gyertyagyújtás alázattal

Nem törődik a másíkkal, mit mond. Elfogadom az állapotomat. Ezt az adottságot kell kihasználni.

Ima, kézösszetétel, térdhajtás tükrözze az összeszedettséget. A térdhajtás a lovaggá ütésből alakult ki. Keleten a meghajlás fejezi ki ugyanezt. A hegyüknkből adunk le valamennyit, hogy kisebbek lehessünk.

HF. Útkészítési lehetőség. Pl. meghívás erre a lelkiyakorlatra. Vagy, ahogy Zoli eljött megnézte a terepet előre és lerajzolta a többieknek, hogy könnyebben idetaláljanak. Marika vállalja a tolmács szerepé, így segít minket az úton és készíti az Úr útját. Aki örömmel teszi a szolgálatát, az mind készíti az Úr útját.

Írta és fotózta: Lauer Tamás
(Folytatás a következő számban)

Karácsonyoztunk Erdő Péter bíboros úrral

Minden évben, idén is örömmel tartottuk meg a karácsonyi szentmisét december 26-án a Piarista Gimnázium Kápolnájában. Erre nagy szeretettel, a hagyományainkhoz híven meghívtuk Erdő Péter bíboros urat is, hogy szentmisét mutasson be nekünk, a hallássérült testvéreknek. A kápolna zsúfolásig megtelt, mindannyiunk lelkét a meleg szeretetet árasztotta el, amikor Jézus Krisztus született értünk.

Az önkéntes munkatársakat jutalmaztuk meg a bonbon dobozzal a szíves társadalmi munkájukért. Ezután a Mennyből az angyal-t daloltuk jelelve kórusban.

Az agapé alatt sok örömet is lehetett látni, pl. a régen nem látott ismerősökkel milyen jó volt újra találkozni és beszélgetni. A karácsonyi és jézusi szeretet kötötte össze a hallássérült testvéreket.

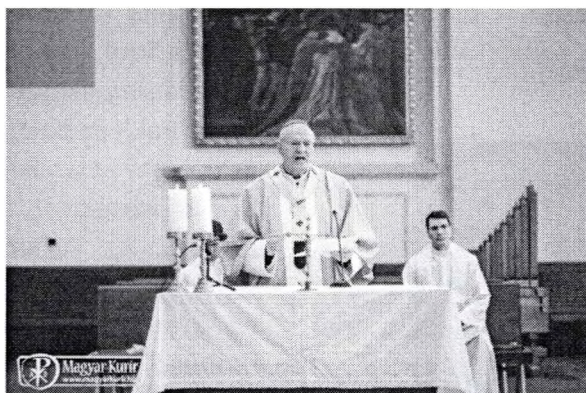
Írta: Lampert-Szebeli Erzsébet

Következik a Magyar Kurír cikke:

Békejelek – Meghitt pillanatok Erdő Péter bíborossal a hallássérültek ünnepi szentmiséjén

December 26-án, Szent István vértanú-diakónus ünnepén Erdő Péter bíboros, prímás mutatta be a hallássérült hívek hagyományos karácsonyi szentmiséjét a budapesti piarista kápolnában.

Már Nyugati pályaudvari metráluljáróban is észreveszek egy nagy körben álló, jelelve társalgó csoportot, ekkor mégsem jut eszembe, hogy ugyanoda igyekezhettünk. Ám azt már nem tudom nem észrevenni, hogy annak a sok embernek, aki Piarista utcába befordul, szinte mindnek a második emeleti kápolna az úticélja. A hangulat más, mint a többi misén. Legfeltűnőbbben azért, mert sokan ismerik, és örömmel, öleléssel köszöntik egymást. Mivel a

mise csendes, a bevonulás is sokkal diszkrétebb, észrevétlenebb, mint máskor, az ünnepélyességén mégsem esik csorba. Erdődi Ferenc, a katolikus hallássérült-pasztoráció vezetője, pomázi plébános köszönti a bíborost, és megköszöni, hogy a hallássérülteknek mondott karácsonyi misék szép hagyományát idén is folytatja, hiszen ez sok érintett számára jelent egész évre szóló élményt.

A szentlecke Az apostolok cselekedeteinek részlete: István diakónus vértanúsága, aki látja Isten dicsőségét, és Jézust állni az Atya jobbjára felől. Mielőtt megkövezik, egy Saul nevű ifjú lábához teszik le a ruháikat. István

pedig imádkozik gyilkosaiért és arra kéri Jézust, hogy vegye magához a lelkét.

* * *

Erdő Péter szentbeszédét az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

Krisztusban kedves testvérek!

1. Karácsony másnapja van, Szent István első vértanúra emlékeznek az Egyház. Tegnap azt ünnepeltük, hogy az örökkévaló Isten az időben emberként megszületett. Ma pedig arra emlékezünk, hogy Krisztus követője, az első keresztény vértanú, Szent István diakónus földi élete után győztesen az örökkévalóságba emelkedett. Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk róla, hogy haláltusa közben felkiáltott: „Látom a megnyílt eget, s az Emberfiát amint az Isten jobbán áll” (ApCsel 7,56).

2. Jézus születésekor az angyalok azt énekelték, hogy „Békesség a földön a jóakartú embereknek” (Lk 2,14). Hogyan lehetséges, hogy Jézus kereszthalála és feltámadása után hamarosan véres üldözés tört ki követői ellen? Mintha a betlehemi jászol szelíd képe rögtön véres tragédiák ígérését hordozná. A karácsonyi énekben azt ismétljük, hogy a második isteni személy a földre lép, és ezért „mézet ont az ég”. Isten ajándékának édességét ünnepeltük tegnap, a mai ünnepeken pedig már találkozunk az emberi szenvedés keserűségével. Jézus maga mondja később, hogy nem békét hozni jött, hanem kardot (Mt 10,34). Hogyan lehetséges ez, amikor az angyalok Jézus születésekor békét hirdettek, maga Jézus pedig feltámadása után így köszönti tanítványait: „Békesség nektek”? Jézus békét hozott, de jelenléte, igazsága, tisztasága provokálja a gonoszság világát. Ezért válik ő az ellentmondás jelévé.

3. Amikor Szent II. János Pált pápává választották, azonnal megjelent a római könyvesboltokban egy korábbi lelkigyakorlatának kiadása, Az ellentmondás jele volt a címe. A kard tehát, amiről Jézus beszél, az ellene és tanítványai ellen mindig újra meg újra megjelenő erőszak. Ma is sok keresztény szenved vértanúságot a világban, csak azért, mert Jézus Krisztushoz tartozik, aki szeretetet, békességet és irgalmat hirdet minden embernek. Józan emberi megfontolás szerint egy ilyen békés tanítást lehet elfogadni vagy ártalmatlan idealizmusnak minősíteni és mosolyogva napirendre térni fölötte. De sokszor mégsem ez történik, hanem dühöngő erőszak céltáblája lesz Jézus személye, hite és tanítványainak közössége.

4. De nem az erőszaké és nem az üldözésé az utolsó szó. Szent István vértanút halálra kövezik. Van a Bibliában egy másik híres jelenet, amikor kőhajítással öli meg valaki az ellenséget. Dávid és Góliát történetéről van szó, ahol Dávid, a gyenge és fiatal harcos, aki azonban népe életét védelmezi, parittyával sebzi halálra az állig felfegyverzett óriást, Góliátot. Már ez is csodálatosan hangzik és az isteni gondviselés jelét látták benne a szent szerzők. De Szent István vértanúsága még ennél is titokzatosabb esemény. Itt a földön az ő életét oltják ki az elhajított kövek, és mégis ő jelenik meg győztesként. Személy szerint azért, mert látja a megnyílt eget, mert belép az örök boldogságba. De a közösség, a tanítás, és akit képvisel, maga Jézus, a megfeszített, a meggyalázott, a látszólag vesztes és gyöngye ebben a jelenetben itt, a földön is győzelmet arat. Mert István vértanúságának elbeszélése a következő sejtelmes megjegyzéssel zárul: az az ifjú, aki a kövezők ruháját őrizte, Saul, helyeselte István meggyilkolását (ApCsel 8,1). De ez az a Saul, akinek a lelkében megrendül valami, aki a damaszkuszi úton találkozik majd Jézussal. Szent Pál lesz belőle, és elterjeszti Jézus igazságát és örömhírét az akkor ismert világban.

5. Aki városokat foglal el vagy hősies harcban legyőzi az ellenséget, aki nagy földrajzi felfedezéseket tesz vagy nagyot alkot a tudomány és a művészet világában, méltán vívja ki az emberek tiszteletét. Sokkal nagyobb tiszteletet érdemel Szent István, aki Krisztus után elsőként győzte le szeretettel az erőszakot, akinek igazát és tisztességét maga Isten mutatta meg vértanúsága pillanatában és az azt követő események hosszú során át. Kérjük

közbenjárását, hogy mi is hűségesek legyünk Krisztushoz, aki békét és szeretetet hozott az embereknek, és így részesei lehessünk az ő tökéletes győzelmének, amely nagyobb és teljesebb, mint bármi ezen a világon. Ez a küzdelem sokszor bennünk magunkban zajlik, sokszor a sorsunk, a helyzetünk nehézségei között kell megőriznünk a derűt és a belső békét. Ha fizikai korlátaink olykor szenvedést okoznak is számunkra, Krisztushoz kapcsolódva ez is értéké válik, ez is eszköze lehet győzelmünknek és boldogságunknak. Amen.

* * *

Ez a mise rendhagyó, továbbra is ez a benyomásom. Csak apró jelek utalnak erre, de egyértelműen érzékelhető. Az egyik ilyen sajátosság az, hogy a többség nem mozog (térdel le vagy áll fel) az előírtak szerint. Ettől valahogyan az egész hangulat sokkal oldottabb, családiasabb, otthonosabb a megszokottnál. A másik, ami

feltűnő, hogy sokan jelelik is, amit mondanak, imádkoznak. A leginkább szívmengető pedig az, amikor a „Köszönsétek egymást a béke jelével!” felszólításra mindenki integetni kezd a többieknek, méghozzá úgy, hogy

körbeforog-körbenéz, és igyekszik a kápolnában minél többekre rámosolyogni. Mintha minden jelenlevővel kapcsolatba szeretne kerülni, és ezáltal az összetartozás élményét megélni.

A mise utáni percekben kórus áll össze az oltár előtt, elénekli a Mennyből az angyalt, és közben minden kórustag jeleli a szöveget. Mivel a többségük nem hallja, amit énekel, az előadás kissé lebegő, és mintha egy másik világ üzenetét közvetítené. „Madarak szállnak szárnyak nélkül”, ahogy Vas István írta: nem a kifejezés eszköze, hanem a mély belső indíttatás az, ami igazán fontos. Amit látunk-hallunk, az emberi lélek győzelme a testi fogyatékoságon.

A mise után szinte mindenki a helyén, a padokban marad, nem hagyja el a kápolnát. A szomszédos teremben terülj-terülj asztalkám várja a mise résztvevőit, de oda sem siet át senki. Ez olyasmi, amit meg kellene tanulnunk tőlük. Akik ma idejöttek, mintha nem is akarnának hazamenni.

Megadják az ünnep módját. Jelelnek, beszélgetnek, és egy nagy kosárból mindenkinek mézeskalácsot osztanak. Igaza van Erdődi atyának: valóban egyévnnyi élményt, melegséget, erőt gyűjteni érkeztek.

Előszilvesztertünk a Cirkuszban

December 29-én pénteken a szokásaink szerint most nem a teremben, Piaristáknál rendeztük meg az előszilvesztert, hanem a Nagycirkuszban. Nagy sikere volt, mindannyian élveztük a műsort.

A bűvész hihetetlenül varázsolt, egy férfi óráját is el tudta tüntetni a karjáról. Két hölgy a hajuknál fogva lebegtek, pörögtek fent, a magasban. Buborékfújó pasi is fantasztikusan produkálta a buborékokat, nem pukkantak szét, amikor egymásra építette a buborékokat. Az elefánt és lovak is nagyon ügyesek voltak. Szóval minden műsor izgalmas, bámulatos volt.

Egy kis helyiségben folytattuk az estét, itt már búcsút intettünk az óévnak, és sok boldogságot kívántunk egymásnak a pezsgőkoccintással. Beszélgettünk, ettünk-ittunk. Remekül éreztük magunkat, és reménykedve, Isten kezén fogva lépünk tovább a 2018-évre.

Szent Sebestyén vértanú

Január 20-án Szent Sebestyénre emlékezünk, aki Rómában szenvedett vértanúságot a 3–4. század fordulóján.

Sebestyén a császári gárda tisztje volt, Narbonne-ban született, de Milánóban élt. Diocletianus és Maximianus is nagyra becsülte, és közvetlen környezetébe

rendelte. Sebestyén egyszerre tudott császári tiszt és hűséges keresztény lenni, aki bátran védte a hitet. A legenda továbbá tehetséges szónoknak mondja a tisztet, aki bajtársait el akarta vezetni a hithez, és bátorította a fogságban

sínylődő keresztényeket. Végül maga Sebestyén is a császári

törvényszék elé került, és hite miatt halálra ítélték. Kinn, a szabad mezőn karóhoz kötötték, hogy a katonák halálra nyilazzák. Amikor már halottnak vélték, otthagyták. Egy jámbor római özvegy, Iréne házába

fogadta a súlyos sebesültet, és addig ápolta, míg föl nem épült. Amikor Sebestyén ismét megjelent a nyilvánosság előtt, úgy fogadták, mint aki holtából támadt föl.

A legenda írója így módon irányította a figyelmet arra, hogy a keresztény élet valójában elpusztíthatatlan. A hívőnek, aki halhatatlan, nem árthat semmiféle kínzás, sem a halál.

A legenda azt is hangsúlyozza ugyanakkor, nem elég, hogy a vértanú a halálos szenvedést egyszer kiállja, többször is meg kell ízlelnie a halál misztériumát. Sebestyén újra a hóhérok kezére

került, és másodszor is halálra ítélték: bunkókkal verték halálra, és egy csatornába dobták. Egy Lucina nevű római asszony temette el.

A legendaíró itt is római hagyományból merít: egy Lucina nevű római matróna több vértanú történetében szerepel úgy, mint aki a halálra

kínzottaknak megadja a végtisztességet. A Depositio Martyrum január 20-án emlékezik meg Szent Sebestyén temetéséről.

Sebestyén tisztelete a 16. századig nagyon eleven volt, Rómában kilenc bazilikát szenteltek neki. 680-ban Rómát megmentette a pestistől, ezért főleg a járványok idején hívták segítségül. Róma városának patrónusa. A fűzőkészítők, tűkészítők, halottvivők, kefekötők, kertészek, magkereskedők, puskaművesek, tímárok, tűzijátékárosok, vaskereskedők védőszentje,

emellett a katonák, íjászok, rendőrök, valamint a Svájci Gárda védőszentje. Emléknapja a népi kalendáriumban Közép-Európa-szerte az első tavaszébresztő nap, mert e napon kezdenek „mézgásodni”, azaz nedvet szívni a fák.

Istenünk, add meg nekünk az erősség lelkét, és taníts minket Szent Sebestyén vértanú ragyogó példájával, hogy inkább kell neked engedelmeskednünk, mint az embereknek. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

HUMOR

